

Sorozat a szexualitásról

Lekció: Jn.8.1-11
Textus: 1Kor.6.9-11

2001. dec. 16.
Gazdagrét

A homoszexualitásról

A szexualitásról szóló igehirdetéssorozat utolsó részében a homoszexualitás kérdéseivel foglalkozunk. Nem feltétlenül kívántam erre a kérdésre kitérni, bár a sorozatunk gerincét adó 1Kor.5-7 fejezetekben érintőlegesen megemlíti az apostol, hogy a korintusi gyülekezet tagjai számára nem volt ismeretlen az azonos neműek testi kapcsolata. Azért szükséges a homoszexualitásról a Biblia világosságában beszélnünk, mert igen sok szó esik róla napjainkban. Ugyanez az oka annak, hogy kicsit vonakodva határoztam el magamat: a sok szó mögött határozott politikai érdekek húzódnak meg. Félő, hogy valaki - akár az egyik, akár a másik oldalon - nem hall meg mást, mint a kérdés napi politikai aspektusait. Ez pedig nem lehet egy igehirdetés célja.

Elhatározásom egy egy hete bemutatott televíziós műsor láttán érett meg. A műsor felvezetője szerint most történt meg először Magyarországon az az Egyesült Államokban nem ritka esemény, hogy valaki ország világ előtt nyíltan vállalja a homoszexualitását (coming out). Az esemény nagyon tudatosan volt felépítve és közreadva. A legfontosabb mondanivalóját így foglalhatjuk össze: a homoszexualitás nyilvános vállalása nem más, mint az az őszinteség, amely elengedhetetlen a boldogsághoz. Mindez azt sugallja, hogy más homoszexuálisoknak is hasonló lépésre kellene elszánniuk magukat, ha igazán boldogok akarnak lenni, ami boldogságnak - természetesen - senki nem állhat az útjába. Ha a boldogság a homoszexualitás vállalásából fakad, ki az, aki elítélheti az azonos neműek testi kapcsolatát? A műsorban az emberek érettségére, felnőttváltára, intelligenciájára apeláltak. Elhangzott, hogy a civilizált társadalomban nincsenek többségben azok a bigott emberek, akik gyűlölettel viseltetnek a homoszexualitás iránt. Természetesen mindezzel erősen kívánták formálni és formálták is a nézők gondolkodását. Próbáljuk meg ezt a kérdést a Biblia fényében, együttérzéssel és szeretettel körbejárni!

I. Mit mond a Biblia a homoszexualitásról?

Összesen hét olyan rész van a Szentírásban, amely ezzel a kérdéssel foglalkozik. Az Ószövetségben két elbeszélés található, valamint két tiltás a törvénykönyvben, míg az Újszövetségben három alkalommal a páli levelekben kerül elő. Isten mondanivalóját így összegezhethetjük: a homoszexuális cselekedet bűn, aki az ő népéhez tartozik, az nem lehet részese ennek. A mózesi törvény egyértelműen szól: *"Férfival ne hálj úgy, amint asszonnyal háljak. Utálatosság az."* (3Móz.18.22) Pál apostol a Rómaiakhoz írt levelében szintén elítélően ír azokról az asszonyokról, akik *"felcserélték a természetes érintkezést a természetellenessel"*, ill. azokról a férfiakkal, akik *"elhagyták a női nemmel való természetes érintkezést, és egymás iránt gerjedtek fel kívánságukban."* (Róm.1.27.)

A korintusi levélben egy bűnlistát találunk, amelyek az Isten Országából kizáró cselekedeteket sorolják fel. Az Újfordítású Biblia két kifejezése (bujálkodók, fajtalanok) egyértelműen az homoszexualitásra utalnak, amint azt egy angol bibliafordítás világossá is teszi, míg Károli is a "pulyák". ill. "férfiszeplősítők" szavakat használja. Az első szó jelentése a passzív, a második az aktív homoszexuális tette utal (férfiakkal fekvők). Isten Igéje itt egyértelműen állítja, a homoszexuális cselekedetekben résztvevők nem örökölhetik az Isten Országát.

Amíg hangsúlyozzuk, hogy a Biblia egyértelműen elítéli a homoszexuális cselekedeteket, fontos látnunk azt is, hogy semmit nem mond a homoszexuális beállítottságról, magáról a homoszexuális emberről. Senkit nem ítélt és kárhoztat csak azért, mert az azonos neműekhez vonzódik. A kemény szavak mind a cselekedetekhez kapcsolódnak, és nem a szexuális vonzalom

irányultságához. Ezt azért fontos látnunk, mert a mai értékelések gyakran éppen ezt nem veszik figyelembe.

II. Hogyan állnak ma a homoszexualitáshoz?

Két egymással szembenálló hozzáállásról szükséges beszélnünk ahhoz, hogy megértsük a mai helyzetet, és felismerjük, hogy mire hív bennünket, Isten népét, a mi Urunk.

A keresztyének között, hasonlóan a társadalom egy jelentős részéhez, a homoszexuális embereket nem ismerik, és előítéletekkel, gyűlölettel vagy félelemmel tekintenek rájuk. Gondoljunk az idetartozó szitokszavakra! Látszólag megerősítik ezt a hozzáállást az idézett igék is. Mintha maga Isten is utálná az ilyen embert. Azonban ne felejtjük el, hogy a mózesi törvények ugyanilyen keményen beszélnek a házasságtörőkről is, akiket közel sem kísér olyan megvetés, mint a homoszexuálisokat. A korintusi levélben olvasható bűnlista pedig hasonlóképpen felsorolja a paráznákat, bálványimádókat, házasságtörőket, tolvajokat, nyerészkedőket, stb. Ezeket nem követi olyan elutasítás és nem övezi körül olyan félelem, mint a homoszexuálisokat. Míg az előzőket el tudjuk képzelni megtérni, ez fel sem merül bennünk a homoszexuálisokkal kapcsolatban. Míg az előző kategóriákhoz tartozókat ismerünk, homoszexuálisokkal soha nem beszélgettünk (úgy, hogy tudtuk volna, kivel állunk szemben). Nyelvezetünk, vicceink, kijelentéseink úgy okoz(hat)nak fájdalmat embertársainknak, hogy nem is gondolunk rá. A durva, elutasító, gyűlölködő hozzáállás miatt a homoszexuálisok jelentős része magányos, rejtőzködik, küzd önmaga elfogadásával, telve van fájdalommal. Mindezt viszont nem oszthatja meg, mert utálat, rettegés, elutasítás lesz a része.

Erre ellenreakcióként született az, amiről a már idézett műsor is szólt. Homoszexuálisnak lenni csodálatos, ha az ember elfogadja - hallottuk. Ez az ellenreakció az, amely megpróbálja a homoszexualitást egy más, de mégis teljesen normális életmódnak láttatni. Ha a gyűlölködők szóban és tettben agresszívan léptek fel ellenük, akkor itt az ideje, hogy ezen túllépjünk, és a helyzet megváltozzon. Mind homoszexuálisok, mind mások szorgalmazták ezt. Buzgóságukban van igazság: igaz, hogy az előítéletesség, a gyűlölet, az utálat, a verbális vagy tetteleges agresszió gonosz dolog. Ugyanakkor ők is a gonoszság szolgálivá szegődnek: azt az életstílust, amit Isten rossznak mondott, ők jónak mondják. Amire Isten azt mondta bűn, arra azt mondják, hogy másság. Teológusok álltak a homoszexualitás megvédésének szolgálatába. Azt tanítják, hogy a teremtő Isten, aki olyan sokszínűre teremtette ezt a világot, maga is gyönyörködik a szexuális orientáció sokszínűségében. Azaz amellet, hogy vannak feketék, fehérek, sárgák; hogy ezer színben pompáznak a virágok és ezer meg ezer formát öltenek az állatok, az is a teremtő Isten gyönyörűsége, hogy egyesek a másik nemhez, mások meg az azonos neműekhez vonzódnak. Ez a gondolkodás megközelíti azt az istentelenséget, amely hallatlan gyűlölettel és utálattal van embertársai felé.

Két szélsőséges hozzáállás, egyik sem Jézus Krisztus lelkülete. Lássuk, hogy mire hív bennünket a mi Urunk, aki életét adta a mi bűneinkért.

III. Mit mondana Jézus Krisztus a homoszexuálisoknak?

Igaz szeretet és együttérzés. Jézus nem gyűlöli a bűnösöket, nem retteg tőlük, nem szórakozik velük, nem űz gúnyt belőlünk - legyen szó akármilyen bűnről is. De ennek érdekében Jézus nem nevezi a gonoszsgot igazságnak, nem írja át az Isten törvényét. A házasságtörésen kapott asszonytól nem fordul el gyűlölettel, és nem fél, hogy átragad rá annak bűne. Embersége azonban nem jelenti azt, hogy kihirdetné: a mai naptól Isten gyönyörködik a házasságtörésben. Jézus Krisztus e kettő között jár, és erre hív bennünket is. Ő Isten irgalmával és együttérzésével, az Atya szeretetével fordult minden bűnöshöz. Nem gondolod, hogy így beszélgetne egy homoszexuális emberrel is? Nem gondolod, hogy reménységgel lenne iránta? Hogy új életre hívná? Hiszen ezt tette Korintusban is: *"Pedig ilyenek voltak közületek némelyek: de megmosattatok, megszentelődtek, és meg is igazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelke által."*

Az evangélium a homoszexuális számára is evangélium! Kérjük el Jézustól ezt az irgalmasságot minden ember iránt, és térjünk meg gyűlölködésünkből, hiábavaló szavainkból. Ha szeretünk, közel kerülünk más emberekhez, akik megosztják velünk életük fájdalmait, kínjait.

Ismeret és megértés. Jézus is tudná, amit mi is tudhatunk: a homoszexuális ember nem választotta vonzalma irányát, és ezért nem is felelős érte. Azért felelős, hogy megéli-e, de azért nem, hogy az azonos neműekhez vonzódik. A beállítottsága önmagában nem bűn, és ezért Isten nem fogja elutasítani őt. Isten nem gyűlöli a homoszexuális beállítottságú embert. Most nincs lehetőség, de szükség sem, arra, hogy kifejtsük, milyen elméletek vannak a homoszexualitás kialakulására nézve. De az bizonyos, hogy ezek az emberek előbb vagy utóbb felismernek magukban valamit, amit nem ők választottak. Jézus Krisztus ezt érti, és neked is érteni kell.

Elhívás a szexuális önmegtartóztatásra. Mondhatjuk-e egy homoszexuális beállítottságú embernek, aki Krisztus követőjévé lett, hogy éljen szexuális önmegtartóztatásban? Azt hiszem, igen. Ugyanezt tanítja az apostol az egyedülállóknak is, amelyről már esett szó e sorozat keretein belül. Ha keresztyénként a nem házasságban élőket szexuális önmegtartóztatásra hívja Jézus, miért ne terjeszthetnénk ki ezt homoszexuális beállítottságú testvéreinkre is?

Új élet és gyógyulás. Az a homoszexuális, aki elfogadja Jézus Krisztust Urának és Megváltójának, új életet kezd. Ebben az életben Jézus Krisztus elkezd gyógyítani őt mindabból az elutasításból, amely érte. Személyiségének legmélyéig hatol Jézus gyógyító munkája. Hallottam olyan ex-homoszexuális bizonyágtételét, aki - hosszú évek lelkigondozása alatt - meggyógyult, és heteroszexuális kapcsolatra is kész lett. Hallottam olyat is, aki Krisztushoz tért, teljes életet él, de nem alakult ki benne a másik nemhez való vonzalom. Az élete azonban, amely darabokra hullott szét korábban, helyreállított az Úrban. Krisztusban találjuk meg mindannyian identitásunkat, őbenne leszünk egészek.

Legyen Jézus Krisztus példaképünk, sőt, lelkületünk, szívünk és gondolataink formálója! Térjünk meg minden bűnünkből, és kérjük az Urat, hogy töltsön be minket együttérzésével és határozottságával. Mindezt azért, hogy ne álljunk a gyűlölködők közé, és ne találassunk azok táborában sem, akik a rosszat jónak mondják. Legyünk valóban Jézus Krisztus népe, és hirdessük az evangéliumot minden teremtménynek! Dicsőítsük őt, aki által megmosattunk, megszenteltettünk és akiben meg is igazultunk! ÁMEN!